

Oskars RUPENHEITS

Biometriskās piekļuves kontroles sistēmas

Biometriskās piekļuves sistēmas ir daudz drošākas un ērtākas par parastajām atslēgu, kodu vai karšu sistēmām. Latvijā jau aptuveni gadu tiek piedāvātas šādas piekļuves sistēmas dažāda līmeņa lietotājiem.

Kas ir piekļuves kontrole? Vienkāršākajā gadījumā tā ir atslēga – kam ir atslēga, tas var iekļūt pa aizslēgtām durvīm. Modernākas sistēmas ir kodu atslēgas, piemēram, tādas kā daudzdzīvokļu māju ārdurvīm vai birojos, kur ir tastatūra «slepenā» koda ievadišanai. Nākamā modernākā un nu jau izplatīta un pierasta ir RF karšu piekļuves sistēmas, kur kredītkartes izmēra kartē glabājas kods, ko identificē bezkontakta nolasītājs, un sistēma atkarībā no iepriekš šai kartei ieprogrammētas atļaujas nosūta signālu durvju atvēršanas mehānismam. Šī sistēma ir samērā ērta un vienkārša lietošanā, nevajag meklēt ne atslēgu, ne arī atcerēties kodu. Taču visām minētajām sistēmām ir viens trūkums – tās ļauj

iekļūt telpās personai, kuras rīcībā ir atslēga, karte vai kura zina kodu, nepārbaudot, vai šī «atslēga» nav nokļuvusi svešās rokās.

Tagad mazliet par to, kas ir biometrija. Biometrija ir visu cilvēka unikālo īpašību mērīšana un izmantošana. Biometriskie parametri ir acs tīklene, sejas ģeometriskā forma, plaukstu forma, pirkstu nospiedums, arī DNS, cilvēka rok raksts un tamlīdzīgi – katram cilvēkam individuāli piemērotās īpašības. Personas identifikācijā visērtākā un visvienkāršāk lietojamā cilvēka unikālā īpašība ir pirksta nospiedums. Cilvēka pazīšanai tiek izmantoti arī citi biometriskie parametri, tomēr pagaidām pirkstu nospieduma pārbaude ir visvienkāršākā un ērtākā.